

druhé věty pak na obžalovanou Emilii S-ovou, která je pokojskou onoho hotelu, nemůže býti pochybnosti. Jinak nevyžaduje se však ke skutkové podstatě tohoto přestupku, pokud jde o hostinské, nic více, než poskytování příležitosti ke smilstvu, pokud jde o osoby služebné pak poskytování této příležitosti bez vědomí hostinského nebo krčmáře. Tomuto zákonnému pojmu nasvědčovalo jednání obou obžalovaných — jednání obžalované Emilie S-ové ovšem jen v tom případě, že by se bylo dělo bez vědomí její zaměstnavatelky, neboť je zjištěno, že obžalované pronajímaly pokoje ženšinám, jež docházely do hotelu v průvodu mužů za účelem soulože a najímaly si pokoje buď na hodinu nebo na noc, přičemž jim pokoje pronajímala buď majitelka hotelu Marie S-ová, nebo pokojská Emilie S-ová. Že účel najímání pokojů byl obžalovaným znám, předpokládá — jak se zdá — i rozsudek soudu odvolacího, poukazuje k tomu aspoň jeho řečený již závěr, že obžalované nemohly prý poznati, že jde o nevěstky, takže pobyt oněch žen v hotelu, třebaš i za účelem soulože, nenasvědčoval prý tomu, že jde o osoby provozující smilstvo po živnostensku. Nelze-li tedy na základě skutkových zjištění po právní stránce nic namítati proti tomu, že byly obžalované pro nedostatek vědomí, že jde o nevěstky, provozující smilstvo po živnostensku, sprostěny z obžaloby pro přestupek kuplířství podle § 512 písm. a) tr. zák., jeví se okolnost, zda obžalované poskytovaly pobyt v hotelu prostitutkám k provozování jejich smilné živnosti, zcela nerozhodnou s hlediska předpisu § 515 tr. zák., která je dána, jakmile hostinský (krčmář) nebo některá jeho osoba služebná bez jeho vědomí dává příležitost ke smilstvu, — jímž je ovšem zejména soulož, — komukoliv. Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury podle §§ 33 a 479 tr. ř. vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3507.

Byly-li s obžalovaným maďarské národnosti a maďarským státním příslušníkem sepsány protokoly (a opověď zmateční stížnosti) v jazyku německém (jehož je mocen), odporuje takový postup jazykovému zákonu (nařízení).

Věcné vyřízení zmateční stížnosti, jejíž opověď byla sepsána správou věznice s obžalovaným maďarské národnosti a maďarským státním příslušníkem v jazyku německém.

(Rozh. ze dne 4. června 1929, Zm I 381/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací I. zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 29. dubna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločiny veřejného násilí podle §§ 81 a 98 písm. a) tr. zák. a přestupkem § 468 tr. zák.; II. upozornil v oné trestní věci presidium krajského soudu v Chebu na nesprávný postup správy věznice.

Důvody:

I. Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 4., 9 a) a 10 § 281 ř. tr. Co do důvodu zmatečnosti podle čís. 4. není odůvod-

něna, nehledíc ani k tomu, že tu není formálních předpokladů pro uplatňování tohoto důvodu. Obžalovaný je podle zápisu správy věznice mocen jazyka německého, v němž také bylo s ním sepsáno několik protokolů. Třebas tento postup nevyhovoval jazykovým předpisům (čl. 1, 2, 8 vlád. nař. čís. 17 sb. z. a n. z roku 1926), poněvadž obžalovaný je národnosti maďarské a není příslušníkem zdejšího státu, je přece takto s dostatek osvědčena způsobilost obžalovaného rozuměti otázkám a celému běhu hlavního přelíčení, zvláště když nevysvítá z protokolu o hlavním přelíčení, že soud nalézací zanedbal povinnost uloženou mu posledním odstavcem § 248 tr. ř. Za těchto okolností nelze z porušení předpisů §§ 163, 198, 248 tr. ř., jež o sobě nezakládá zmatek podle čís. 3. § 281 tr. ř., odvozovati ani uplatňovaný zmatek. Hmotněprávní důvody zmatečnosti podle čís. 9 písm. a) a 10 § 281 tr. ř. předpokládají podle zásady § 288 čís. 3 tr. ř., že právní pochybení rozsudku je dovozováno na podkladě jeho skutkových zjištění. Proti této zásadě se zmateční stížnost prohřešuje, neboť vychází z předpokladu, že hostinský W. obžalovaného zadržel ve smyslu § 93 tr. zák., že proti obžalovanému použil násilí, a že se obžalovaný jen proti tomuto násilí bránil, — ač rozsudek nic takového nezjišťuje, naopak po skutkové stránce předpokládá, že hostinský W. přispěchal na pomoc policejnímu strážmistru N-ovi, když chtěl obžalovaného odvésti na obecní úřad, a obžalovaný počal se s ním rváti, že obžalovaný hostinského pokousal na prstech levé ruky a že to učinil za tím účelem, by ho hostinský propustil. Zmateční stížnost není tedy v těchto směrech provedena po zákonu. Podle § 4 čís. 1 a 2 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 bylo ji proto zamítnouti již při poradě neveřejné.

II. Správa věznice v Chebu sepsala s obžalovaným, který je maďarské národnosti a maďarským státním příslušníkem, opověď zmateční stížnosti v jazyku německém, což odporuje jazykovému zákonu a čl. 1 a), b), 2 a 8 jazykového nařízení čís. 17 sb. z. a n. z roku 1926.

Čís. 3508.

Okolnost, že si na silnici hraje několik dětí, ukládá řidiči automobilu povinnost zmírniti rychlost jízdy tak, by byl jejím pánem a mohl, bude-li třeba, i zastaviti (§ 45 min. nař. čís. 81/1910).

(Rozh. ze dne 4. června 1929, Zm II 217/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 10. dubna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že soud neprávem požaduje, by řidič mohl kdykoliv zastaviti, ačkoliv prý § 45 min. nař. čís. 81/1910 nic takového nepředepisuje. Zmateční